

Amsterdam 2040 – Clayde Menso

Het is zondagochtend 24 juni 2040. Ik maak me net klaar om de virtuele dienst voor ongelovigen te bezoeken als mijn holofoon gaat. Er moet iets mis zijn met de instellingen want ik knipper twee keer om te weigeren en toch verschijnt mijn neefje Otis midden in de slaapkamer. Oompieeeeeeee. Otis woont in Maastricht, Surinaamse vader, Hollandse moeder en vraagt me al weken of ik hem de stad wil laten zien. Hij komt binnenkort digitale geneeskunde studeren aan de HUVA en is op zoek naar de ideale buurt om een studentenkamer te huren. Een man, een man, een woord, een woord dus ik koppel hem aan mijn Virtual Mediamatic Reality Implantaat zodat hij kan zien wat ik zie en ervaren wat ik ervaar. Ik stel voor om dichtbij te beginnen in Amsterdam Centrum. Kijk Otis, je kunt het je nu moeilijk voorstellen, maar ooit stond dit gebied gigantisch onder druk. Het was een oude scheepswerf, werd daarna terrein voor creatieven, kunstenaars, evenementen, grootschalige beeldende kunst in de openbare ruimte en daarmee ook interessant voor projectontwikkelaars. Amsterdam stond voor een gigantische bouwopgave en kon hier goud verdienen, maar het waren onder meer de helden van GroenLinks die hun poot stijf hielden bij de legendarische onderhandelingen van 2018. Ze gingen staan voor vrijplaatsen in de stad. Ruimte voor het onverwachte. Plekken waar het creatieve DNA van de stad ulthiem tot zijn recht komt. Die het leven in Amsterdam zo de moeite waard maken. Die legendarische onderhandelingen maken dat ik je vandaag de dag nog steeds kan laten zien wat voor moois hier allemaal gebeurt. Kijk, in deze keet ontwikkelde Joris Laarman de wereldberoemde straat van verdichting. Een intelligent bouwwerk dat afhankelijk van de drukte binnen 5 minuten van straat naar brug transformeert. De sprong over het IJ zoals dat in de volksmond heet. Mensen komen van over de hele wereld om dit zien.

We vervolgen onze route met de straaltaxi en zijn binnen 5 minuten in Nieuw Noord. Geloof het of niet Otis, maar dit gebied heette vroeger Zaandam. Ooit bekend van de Albert Heijn en het Amerbrugterrein, maar dit is waar de diversiteitsrevolutie begon. In 2017 had iedereen in de cultuursector de mond vol van diversiteit, maar na ruim twintig jaar beleidsinterventies, waren we nog geen steek opgeschoten. Ja, een diversiteitscoördinator hier en een verbindende programmanager daar, maar echte progressie kwam pas toen een aantal prominente organisaties culturele diversiteit niet langer als bedreigend zagen, maar als bedrijfseconomische én artistieke kans. Toen ze hun raden van toezicht en sleutelfuncties in de organisatie bewust openstelden voor excellente Amsterdammers die geen kopie waren van zichzelf. Het als noodzaak zagen om diversiteit te omarmen en incorporeren om artistiek en maatschappelijk relevant te blijven. Terugkijkend op die jaren vormde het overweldigende succes van het Nieuw Noord festival een keerpunt in de houding van de culturele voorhoede. Als ik terugdenk aan het fantastische optreden van The Chineke Orchestra dat volledig uit etnische minderheden bestaat, zwevend boven de Zaan, krijg ik nog kippenvel. En weet je wat zo mooi is Otis? Ik weet zeker dat in deze snel veranderende stad jouw ervaringen de mijne zullen overtreffen.